Brassó, 1893. IX. évfolyam — 82-ik szám. — Szerda, augusztus 2.

Bérmentesen levelek el nem fogadtatnak.

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre . . 7 frt — kr
Félévre . . 3 „ 50 „
Negyedévre . . 1 „ 75 „
Külföldre egész évre 20 frank.

Egyes szám ára 5 kr. s kapható a kiadóhivatalban s Gross Gusztáv lottókollektorsjában.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A Brassói Magyar Kaszinónak, az E. M. K. E. brassómegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban.

Hirdetések díja:
4 hasábos zármondat-sor vagy annak helye 5 kr. Nagyobb és többszöri hirdetéseknél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

Hirdetések és Nyilttér díjai előre fizetendők.

Megjelenik hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztőségi iroda Brassó, Kapu-utcza 24. szám alatt, hová a lap szellemi részét illető közleményeik intézendők.

Felelős szerkesztő: Dr. ZAKARIÁS JÁNOS. Kéziratok vissza nem adatnak.

Laptulajdonos: A Közművelődés irodalmi és münyomdai részvtárs. Kolozsvár. Kiadó: Bernstein Márk — Brassói Közművelődési nyomda.

Szegény honvédek érdekében a magyar nőkhöz.*)

(A „Történelmi Lapok"-ból.)

A „Történelmi Lapok" f. évi 1. számában egy régen szakmar nőkre nézve igen fontos figyelmeztetés jelent meg Kováts Ferencz kir. tanácsos, tanfelügyelő tollából. Felhivás ez a brassói prot. nőegylethez, hogy tegyenek valamit a még élő öreg honvédekért. Megértheljük ezt mindnyájan. Lehetetlen is, hogy ennek átolvasásakor meg ne dobbanjon minden gyöngében érző magyar honleány szive.

Egyszerű szavakkal, az igazság megrázó erejével ecseteli Kováts Ferencz a szegény, elaggott, a haza függetlenségéért megcsonkult, megbénult nyomorék honvédek szánandó helyzetét.

Most, hogy a „Történelmi Lapok" egyik legközelebbi számában, Inczédy Sámuel ezredesnek, az erdélyi nők csekély adományát illető meleghangu köszönő sorait is olvastam, — élénken foglalkoztat naponkint az a kérdés: vajjon nem tehetnénk-e mi is valamit azokért az öreg harczosokért, kik ha annak idején halált megvető bátorsággal, oly önfeláldozó kitartással nem küzdenek szép hazánkért, — most tán csak a regék világából ismernének azt.

Ugy kellene a legfájóbb érzések között róla megemlékezünk, mint Áldám az örökre elveszített, káprázatos fényességű paradicsomról; ugy keseregnünk fölötte, mint menyasszony völegénye elvesztése, — mint édes anya legszeretettebb gyermekének elhunyta fölött teszi.

A férfiak sikerrel tették meg a kezdeményező lépéseket, csak mi nők nem tettünk idáig semmit sem. Nem vádként hangzik ez ajkaimról, mert hiszen figyelmünk ez idéig a nyomorgó honvédek sorsára senki által fel nem lett hiva. De most érzem — érezzük és tudjuk, hogy itt az ideje az áldásthozó gyors működés megkezdésének. Itt az ideje, hogy a nők mind testülleileg, mind egyen-egyen szivvel, lélekkel törekedjenek a szegény honvédek mostoha sorsán könnyíteni.

Szebb, szentebb kötelességet nőegylet nem teljesitett soha annál, mint melyik most előtte áll: jótékonyczélu előadások jövedelmét, kegyeletes kimélettel fordítani, az egykor vitézül harczoló, egész jövőjüket feláldozó, most öreg, tehetetlen, insében élő katonák fölségésére.

Ha márczius 15., vagy Kossuth születésnapját ünnepeljük; ha nevezetes csaták emlékét ujjuk, vagy az aradi kivégzettek évfordulója alkalmából gyászolunk, siessünk első sorban róluk megemlékezni. Nem sokáig hordozzák már vállaikon az „insége terhes életet." Nap nem multk, hogy ne hozná a sajtó egyik-másik hősünk halálhirét. Sietnünk kell, hogy a még életben levőknek hátra lévő idejét varázsoljuk reájuk nézve kedvessé, mosolygóvá, mentté az élet nehéz inségétől.

Kétszer annyi jót tesz, ki idejében teszi. Áldani fognak tetteinkért elárvult honvédeink, áldani fog a hon!

Kuszkó Istvánné Tokaji Irma.

*) Felhivjuk a Brassó vármegyei honvédegylet valamint a brassói nőegyletek figyelmét e czikkre, abban az reménységben, hogy a sorok nem hangzanak el hatástalanul, s a mi hazafiasan érző nőink körében is visszhangra találnak s őket tettre buzdiják.

Politikai hirek.

Mosonyvármegye és a főrendiház. Mosonyvármegye közönsége szerdán a Tóth Imre alispán elnöklete alatt tartott évnegyedes rendes közgyülésében elhatározta azt, hogy a képviselőházhoz és az összkormányhoz feliratot intéz és abban kérelmezi azt, hogy mihelyt a napirenden lévő sürgős ügyek és kormányelőterjesztések, illetve törvényjavaslatok elintézését nyerendnek, a főrendiházi reformálása tétessék napirendre és intézessék el olyformán, hogy ez a kérdés az igazi szabadelvűség, a demokrácia és a korszellem követelményeihez képest nyerjen megoldást és hogy a főrendi, illetőleg felsőházban a vármegyék küldöttei, illetőleg képviselői is helyt foglaljanak.

A telekkönyvek reformja. Grecsák Károly kir. itélőtáblai biró, mint értesülünk, Szilágyi Dezső igazságügyminiszternek egy reformtervezetet nyujtott be a telekkönyvek átalakításáról; tervezetében azt ajánlja, hogy a tényleges birtokváltozások hivatalból foganatosíttassanak a telekkönyben és pedig a betétszerkesztéshez hasonló eljárás alapján. Ez által a telekkönyvi intézménytünk teljesen megfelelne a moderu jogfejlődés és a megváltozott hitelviszonyok igényeinek.

—

Vámszerződésünk Romániával. A Romániával oly régóta folyt kereskedelmi szerződési tárgyalások, a melyeket most őszig elnapoltak — miként Bukarestből jól értesült oldalról irják — ujra felvételök alkalmával mégis el fognak vezetni a kivánt eredményhez, t. i. egyszerűen a legtöbb kedvezményt biztositó szerződés megkötéséhez, annál is inkább mert Bukarestben, ugy látszik, tudják, hogy a német kormány a Romániával megkötendő, már kész vámszerződést nem hajlandó előbb aláirni, a mig Ausztria-Magyarország és Románia közt nem jő létre hasonlóképen szerződés, habár csupán a legtöbb kedvezmény biztositása alapján.

Egyházi ünnepély.

Vasárnap folyt le a reformátusok templomában az a szép és lélekemelő ünnepély, melyet lapunk mult számában már emlitettünk: Molnár János nyugalomba vonult református lelkész kibocsuzója. — A szép és tágas templom már jóval kilencz óra előtt megtelt nagyszámu és előkelő közönséggel, kik közt a szorosan vett hivein kivül szép számmal vettak képviselve az agg lelkész más felekezetű tiszteiői is.

Az egyháziközségi képviselő testület és

TÁRCA.

— A „Brassó" eredeti tárczája. —

A mikor a verőfényes tavaszi napokon szárnyra kél az első, zamatos virágillattal terhelt langyos szellő, mindig fölébred lelkemben egy régi, kedves vágy, egy édes gyermekkori óhaj. Nem afféle diákos bolond álomnak képtelen, tarka képekből szőtt előrbeltem ábrándokat, hanem egy komolyabb, közönyösek előtt tán jelenéktelen vágy, a melynek alapja azokban a kedves napokban volt, miket ugy szerettem még akkor!

Azóta ebből a vágyból egyszerű kivánesiság lett. Az szerint ingerré zsugorodott, de megvan bennem ma is.

Szerettem a virágokat, ugy-mint a virágokat. Összegyűjteni a tarka apróságokat, lenyomtatni, kiszárítani szépen, hogy ne fásszódjék rajtuk egy vonalnyi zsugorodás, ez volt legnagyobb büszkeségem.

Ekkor szerettem meg a kikericset.

Ez a liaszinü tölesérés kis virág, olyan engedelmesen, szófogadóan simult a papirhoz, mint a megtjedt kis gyermek az édes anyja kebelére. Szép ez a kedves késői virág, akár száradva, akár ott a gyökerén s — nekem legalább — vonzó. Ugy nézem, mint az elkésett fecskét, a mely késő őszön, ridegöszi napon indul dél felé rég element társai után.

Pedig annyian gyülölik ezt a szép szirmu kis növényt. Annyi igaz, hogy mérges. Magában hordja a természet vegés erőfeszitésének nehéz hibáját, s egyuttal a boszu fegyverét. A boszu fegyverét azok ellen, kik megvetettsége daczára, hozzá mernek nyulni.

Valaki azt mondta róla, hogy egy gonosz démon boszusan szurja meg a megrémült, elgyengült földet, s e szurás helyén keletkezik egy mérges kinövés: a kiskerics.

Mikor az első példányt lenyomtattam, kinyiltottam egy tudós könyvet, a mely okosan elmagyarázta nekem zsákmányom kilétét, s a mely végül megjegyezte: „Késő őszszel vagy kora tavaszon is nyilik, de ez utóbbi eset nagyon ritka".

És ezzel megszületett lelkemben a boszszan tartó vágy, hogy legyen nekem egy tavaszi példányom.

Hogy is ne! Elidiesekedni egy specziálitással, megszerezni egy különös példányt, a milyen senkinek sincs!

Azóta sok idő telt el. A poros iskolafajknak hátat fordítottam, de azért az egyetem kongó, füres folyosóin is gyakran fölébredt bennem a régi vágy, füleg tavaszon.

Egy csendes vértt tanárjelölt volt meghitt barátom az egyetemen, a ki olyan előszeretettel szedegette a virágokat, mint régen én.

Egyszer jókedvében kaptam.

— Gyurka te! Ismered a kikericset?

A fiu fél sem vette a vicczeket, megszokta már, akár csak az evést. Azt hitte, gyönyelődom. De azért rám nézett mosolygva, s azt mondta:

— Nem!

— No no trófiáj! Vagy-mondom akarok beszélni. Mondd meg kérlek, mikor nyilik ez a virág.

— Hát őszön, késő őszön! Felelt mély megvetéssel, a milyennel a szakértők szoktak beszélni a kivánesi laikusral.

— És nagyon rikitan tavaszon.

Gyurka ujból mosolygott.

— Roppant okosan beszélsz. Ismerlek fiam, csak ne okoskodj.

— De kérlek, nem a magam fejétől okoskodom, — szóltam kissé boszusan, s megneveztem neki azt a tudós könyvet.

— Irka-firka lelkem, az egész!

— De hátha nem. Hátha előfordulhat az eset, mint különlegesség, vagy véletlen.

Gyurka szonban állandóan mosolygott.

— No akkor, eredj, tudakozódj Bella kisasszonynál, ő minden kivételességre, minden véletlenre tud esetet.

Elnevettük a végét, de azért elhatároztam, hogy egyszer majd alkalom adtán Bella kisasszonyt is megkérdem. Ott laktunk nála.

Közel járhatott a felszáz esztendőhöz, s a vén kisasszonyoknak ahhoz az osztályához tartozott, a kik nem macska sorsban, vagy hobortosan nyirott pincsikban találják örömüket.

Tudott kedves lenni, bár szinehagyott arczbőréről a rosszakaratu idő rég letörölte a kellem minden vonását. Mindenhez hozzá szólt bolyesen, a nélu-nélu szeretett tapasztalatait bölcsen osztogatni.

Szobaszkája is olyan volt, mint egy vihar nélküli élet albuma. A falon a régi nagy vitrin, a fonal-eresztő Párka, a fénykepek a falon, az asztalokon, itt-ott egy száradt virág olyan borongós benyomást keltettek az először belépőben, mint a verőfény nélküli őszi nap.

Benyomását egy elteit életnek, melynek voltak örömei, bánata, tomboló kitörései és csendes kihűlése.

Egy kiégett vulkán!

És ezzel a nővel el lehetett beszélgetni nagyon kellemesen. Tán épen azért, mert érzékelten volt az élet iránt.

Ha szellemes, csipős megjegyzésekre került a beszéd, ügyesen tudta megvédeni velünk szemben a szellemesképpi, lomha Laczit, ki ebédközben állandó czéltáblánk volt, a ki semmitmondó, öreges arczával olyan nehezen kisérte a beszéd fonalát, s olyan nehezen fogta fel a rejtettebb értelmű czélzásokat, hogy homlokrái szinte látszott, milyen nehezen gördülnek agyában a gondolatok.

Bella kisasszony volt a védő palzsa, s azt hitte, vagy csak mutatta, hogy tutora is.

Es ez a nagy, csontos, széles válla fiatal ember ugy engedelmeskedett neki, mint egy hűséges komondor.

Beszámolt mindennel, s ha néha vihorrosabban mulatott, mint a hogy illenék egy szerény fiatal embernek, bűnbánóan hallgatta az erkölcsi oktatásokat.

Ennek ejtésben több is volt megengedve neki, mint a többinek. A maga kényelmére igyekezett aztán kiaknázni a Bella kisasszony jóakaratát.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

az ujonnan kinevezett pap által kisérve $^{1}/_{2}10$ órakor jött meg a kibucsuzó s a gyülekezet éneke után a megindulástól remegő hangon mondta el gyönyörü alkalmi imáját.

Az egyházi dalárda szépen előadott éneke után jött maga a beszéd, melynek alap-ideje a tanitványaitól bucsuzó Jézus ezen szavai voltak: „Még csak kevés ideig vagyok veletek. Ujparancsolatot adok nektek, hogy egymást szeressétek. Ugy szeressétek egymást, mint én szeretteletek (vesse — Már ez alkalomra nagyon találó szavak sokakat meghatottak, de bátrau mondhatom, hogy nem maradt szem könyezetlen a beszéd alatt.

A reszkető szavu öregben előttünk állt egy egész élet, egy nehéz viszonyok közt, nehéz megpróbáltatások alatt is mindig a szépért, nemesért lelkesedni és munkáini tudó protestáns pap élete.

„Ugy szeressétek egymást, mint én szeretteletek titeket!", — ez volt végső kérése, hogy ne legyenek köztünk „szeszélyek, se szabadok, sem görögök, sem zsidók!", hanem legyünk egyek szent valásunk s drága hazánk szeretetében.

Az istenitisztelet végeztével a képviselő testület az Urasztala körül sorakozott szembe az ünnepelttel s a dalkar alkalmi éneke után Nagy Károly az uj lelkész az egyházközség nevében fenkölt szellemü, s nemesen előadott szép beszéd kiséretében nyujtotta át az ev. ref. egyházközségnek, okmányba foglalt következő határozat:

„Mi alólirottak, a brassói ev. ref. egyházközség nevében, mint annak hivatalos képviselő testülete, miután szeretve tisztelt lelkészünk Tiszteletes Molnár János an. 48 évi, egyházközségünk dicsően korszakalkotó működése után nyugalomba vonul, megemlékezvén arról, hogy egyházközségünknek ugy anyagi, mint szellemi felvirágoztatása, külső és belső megerősödése, — mely külső kifejezésre a már teljesen bevégzett s nemes diszében a protestáns hitbuzgóság alkotó erejét fennen hirdető ref. templom és papiakunkban jutott, — nagy részben az ő páratlan buzgalmának, tapintatos vezetésének, kiváló alkotó és szervező képességének s puritán jellemének köszönhető; ez érdemeknek bár halvány elismerése jelébl, unokáink s a kő nemzedék buzditásara, a mai napon tartott képviseleti közgyülésünkön elhatároztuk:

hogy az egyház presbyteriumának örökös tiszteletbeli tagjává választjuk;

hogy életnagyságu arczképét tanácsterünk számára leletesetjük;

hogy azon 330 frtot levő „szeretetes" segélyező alapot", melyet egészében ő alkotott, egyéb alapoktól külön szakitva, tisztelt nevének az időtlen időkig leendő hirdetésére

Molnár János alap" czimen fogj a kezelni és időnként gyarapitani;

hogy neki a hatarozatunkat okmányba foglalva kibucsuzása alkalmával testületileg nyujtjuk át.

Isten áldása a távozón !!

Isten áldása a határozatunkon és egyházunkon !!!"

Szép beszédét az uj lelkész igy fejezte be: „A magyar protestáns valásosság és magyar hazafiság igéi, mig csak a templomnak egyetlen tégladarabja állani fog, s mig lesz valásos kebel, mely e helyet örömében hálaadással, fájdalmában vigaszfalásét felkeresi, együtt fognak hirdettetni, mint soha el nem valasztható ikertestvérei a lelkiismeret és polgári szabadságnak.

E két eszme volt áldásdus munkásságnak vezető szelleme ekkorig és mi azt kivánjuk, hogy midőn a vezetést letéve, közkatonaká áll be a küzdő seregbe, sokáig örülhessen a folytonos előnyomulásban, melyhez hogy tanácsát s kipróbált bölcsességét sokáig haszná-lhassuk, a kegyelem istene soká, sokáig éltesse!!"

A rázó éljenzés után, mely e beszédet követte, az ünnepelt, miután e nem várt meglepetést és megtisztelteltet megköszönt, azt mit személyének nem óhajtott, mint pap örömmel látja, mert a hivek elismerése és becsülése nyilatkozik meg ebben a papi hivatal iránt.

Erre a képviselőkkel rendre kezet fogva, könyes szemekkel bucsuzik el tőlük.

Az ünnepély ezzel véget ért, de még csak most jött a megható jelenetek egész sora. Rendre járultak hozzá öregek és fiuk, nők és férfiak s vettek tőle egyenkint érzékenyen bucsut, mi alatt a nők egy küldöttsége a papné számára készitett csokrott vitte ki a szállára s bucsuzott el a meghatottságban és meglepetésben hangosan zokogó jó nénitől.

Isten tartsa meg az ünnepelt, hogy nyugalmát sokáig élvezhesse, s virágozzassa fel az oly szép fejlődésének indult ref. egyházat !!!

—s—

Román apróságok.

1. Emlegetik a magyar lapok, hogy a Lucaciu feleségo Bukarestbe rándult ki leányának megláto gatására, a ki ott egy leánykoláb-ban tanulna. Az a leánykoláb nem más, mint a bukaresti római kath. apáczza zárda! (sz. Maria), lévén Lucaciu gör. kel, lelkész és igy ő gör. keleti leányiskolába, minden nagy románsága mellett is, leanyát nem adná.

*

2. A vetések Romániában kitünően állnak. Keresik ott is külföldre a jó takarmányt, a melynek kivitele nincs megtiltva. Csak ajánlotta a kormány a gazdáknak az elővigyázatot, hogy adjanak el is, de tartsanak is meg lehető sok takarmányt.

*

3. Egyre-másra hozza a „Gazeta" a magyar lapok tudósitásait a szebeni román nemzeti értekezletről. A „Pester Lloyd"-dal meg van elégedve. Az Egyetértés egyik vezércikkét közölvén, azt jegyzi meg bevezetésül, hogy ez a czikk sok hazugságot tartalmaz, mert a románokat lázadóknak nevezi. A „Magyar Hirlap" Pose-ára nem tesz megjegyzést. Vezércikkében pedig azt mondja, hogy őket nem lehet megszaktani, minden ilyen törekvés hiában való. Egy hangulag tiltakoztak az üldözés és erőszakosság ellen. A konferencia eredményével teljesen meg volna elégedve, csak hogy azt tapasztalta most is, hogy türelmetlen volt más nézeten lévő testvérek iránt. Ilyen uton nem lehet czéllhoz ju'ni.

*

4. A szebeni „Telegr. Roman" a magyarok és románok közötti ellenszenvről vezércikkez (76. sz.) Ezt az ellenszenvet a magyarok megszüntethetik, ha a magyar vezetők soha sem voltak ösztönk.

*

5. A románok mindig a meseboli háriny sorsára voltak juttatva, midőn kibékülésről volt szó. Ott van pl. 1872-ben a Lónyay-féle komédia Balázsfalván. A magyarok mindig gyanusitottak a románokat. No, bizonyitsák be a magyar lapok azt, hogy a románok daco-románok, irredentisták, muszkával szövetkezők, hogy mikor folyamodtak fő czélon segitségért. Ezeket nem tudja bebizonyitani s igy a Telegr. Román a magyar-zsidó lapok e vádjait visszautasitja. Nem ok, hanem a magyrok nagy szenije Kossuth ajánlotta fel Miklós czárnak az országot. „Mi küzdeni fogunk jogainkért s törvényes uton fogjuk követelni." Ime a Telegr Román is neki tüzesedett a jogokért való kézdelemre, de nem adja tudtunkra, hogy melyek azok a visszaszerzendő jogok; talán csak nem az 1864. évi sérelmi szkuposina?

Az erdélyi czigányok 1780-ban.

Közli: Hermann Antal.

II.

Az erdélyi Gubernium, mint emlitettük, az 1780-iki február 3. kelt udvari decretum-ban, ugyanez évi márcz. 14-én 834. sz. a. és szept. 21-én 4779 sz. a. kelt rendeletével jelentést kért az erdélyi törvényhatóságoktól az iránt, hogy milyen állapotban van a czigány nép az erdélyi Nagyfejedelemségben? Milyen rendelkezéssel vannak ez iránt? Miféle helyi intézkedések vannak érvényben a czigányokra nézve? Miből tartják fenn ő-ket? Földmiveléssel, állattenyésztéssel, kézmüvességgel és milyennel? Vagy vannak más kenyérkeresési módjaik?

Alsó Fehérmegye Nagy-Enyeden, 1780. okt. 23-án tartott gyüléséből kelt jelentésében résztetesen és érdekesen adja elő a czigányok helyzetét. E szerint a czigány nép közt négyféle állapotuakat lehet megkülönböztetni. Aranymosó czigányok, kik a zalathnai bányabirságnak vannak alávetve; érczt- és rézmunkások s lakatosok, kik a Fiscus hatósága alá tartoznak; falusi czigányok, kik a helyi hatóságnak vannak alárendelve és végre az ugynevezett Mezitelen czigányok. Az első helyen nevezettek szétszórtan laknak az országban, nyáron sátorban, télen földbe ásott putrban. Állandó lakóhelyök nincs. Mindnyájan fábó; taragnak edényeket és eszközöket. Ezen kivül mint fiscalis alattvalok régtől divó kötelesség szerint tartoznak nyáronát a Maros, Ompoly és mas folyók és patakok mellett serényen aranymosással foglalkozni. Magok választotta vajdák vagy gornikok alatt csapatokra vagy bandákra vannak osztva; az czélbb emlitett mestergéseken kivül serféseket hizlalnak és ezekkel kereskednek. Nyára jó ivakat is lehet náluk találni, melyekkel kupozzakednek.

A másodrendű czigányok értenek a lakatossághoz és rézmüvességhez, néhányan rostát csinálnak. Ezek is egészen ugy lakoznak, mint az előbbiek, de természetökre nézve ezekkel furfangosabbak, rablásra hajlandók, családok és csalók s részint ebből élnek, részben lovakkal kereskednek, disznókat büzlalnak.

A harmadrendűek falukban és városokban laknak, többnyire állandóan, néhányan földbe vájt putrikban, nagyobbrészt pedig házakban, az egyes családok tehetősége szerint. Nem riktán szökéssel valóztatják le lakhelyüket, ezeknek legnagyobb része bizonyos birtokosok jobbágyai. Néhányan muzsikusok, mások kovácsok, meg mások czimdaiák. Ezek is szektak lovakkal kereskedni, de gyakran szerencsétlen kimenetellel, mert a lókötés alívén kirájuk, fabrikasztamak (finelici arbori appinguntur); többnyire a másodrendű czigányokkal czimborásokváln, velök együtt gyalavatosan végzik életökot; sokan czek közül is disznókat hizlalnak, néha olyanok is találkoznak, kik egy kevés földet mivelnek, csisoskát ültetnek. Erkölcsöik jóval szelidebbek az előbb emlitett czigányokénál.

A negyedrendű czigányok állapota és ruházata szerfölött aljas; lakásuk bizonytalan, nyáron nem sátrakban, hanem falvakon és városokon kivül a sárban bujkálnak, fölötte aljas életet élnek, folytonos rablással és lopással, semmi mesterséget vagy munkával nem fogialkoznak: a téltiak here mondjára, az asszonyok koldulásából és tolvajlásból élnek. Télen át odubban huzzak meg magukat, s teljesen hasztalanul töltik semmirekelő életöket.

A mi közigazgatási állapotukat illeti, az utórendűek mint fiscalis jobbágyok a kamrák igazgatósága alá tart oznak, előljárójuk az aranyos-czigányok provisora, a ki az alvajdák által gyakorolja köztük a cameralia és az egymást közt való személyes ügyekben a fokatoságot; rendkivüli ügyekben (pl. lopás) mindenkori tartózkodásuk helyének lokális közigazgatásának vannak alávetve, király időt nem pénzben fizetnek, hanem minden családfő meghatározott mennyiségi arabyat tartozik ennek fejében beszolgáltatni.

A másodrendű czigányok szintén a fiskusnak vannak alárendelve, külön provizorjuk van, ezek is vajdák és gornikok alatt állanak; a vajdák és ezek eskütdjei intézik személyes ügyeiket, rendkivüli esetekben a helyi hatóság alá tartoznak; mint tolvajok többnyire gyászosan végzik életöket.

A harmadrendűek is a helyi hatóságtól függnek, gyszintén a negyedrendűek is, a kiknek különben szintén vannak saját vajdáik és eliljáraik, a kik egymás közti ügyekkel intézik.

*

Az erdélyi Gubernium 1779. junius 15-én 3171. sz. a. és 1780. május 9.-én 550 sz. a. jelentést kér az erdélyi törvényhatóságtól az iránt, 'mily módon és eredménynyel foganatositották az 1773. márczius 4-én 1786 sz. a. kelt rendeletet, mely arról intézkedik, hogyan kell eljőt venni a városok és falvak közepén, siány és igen tüzveszélyes hajlékokban lakó, tűz mellett vasmunkával foglalkozó czigányok részéről könnyen támadható tüzveszeknek. Alsó Fehérmegye 1780. november hó 29 én Nagyenyeden tartott gyülésőből kelt előterjesztésében jelenti, hogy emlitett rendeletnek minden erejéből eleget tenni törekedtvén, minden óvó rendszabályt foganatositott, s gondoskodott, hogy az olyan siány kunyhót és putrik a földig lebontassanak, és a falvakon kivül, lehetőség szerint táglából alkalmas és kevésbbé tüzveszélyes házak épüljenek.

(Az illető eredeti [a kézdi-vásárhelyi kivételével latin nyelvű] okiratok az országos levéltárnak az erdélyi gubernium'ól felkerült osztályjobai találhatók, ahg pedig az utolsó nagyenyedi és a dési jelentés az 1780. 550 számhoz, a többi az 1780.—3261. számhoz. A szász sebesi conscriptio eredményét egy harmadik czikkben közlöm.)

HELYI HIREK.

—Gróf Csáky minister f. évi junius hó 21-én 31417. sz. a. a következő leiratot intézte Kováts Ferencz kir. tanácsos, tanfelügyelőhez:

„A folyó évi junius hó 28-án 804. sz. a. kelt jelentésére értesitem Nagyságodat, miszerint nincs ószerettelem az ellen, hogy nyugdijautatására irányozott folyamodványát hozzám miélőbb benyujtsa."

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

— Áthelyezés. Barcsa Miklóst, a brassói kir. törvényszék derék albiráját, az igazságügyminiszter saját kérelmére Kézdi-Vásárhelyre helyezte át. Bár nem vehetjük rossz néven tőle, hogy rövid ittlété után oly hamar vágyott vissza szülőföldjére, mégis nagyon sajnáljuk távozását, mert benne törvényszékünk egy képzett és munkás birájával, magyar társadalomnk egy érdemes tagát és lapunk egyik pompás humoru munkatársát veszti el, ki törvényszéki csarnokunkban számtalanszor gyönyörködtetett józsüen megírt tudósításival.

— Megerősítés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Dánér Ábel brassói állami elemi iskolai rendes tanítót jelen alásban megerősítette.

— A vármegyei tisztviselők öröme. A belügyminiszter jóváhagyta Brassó vármegye törvényhatósági közgyűlésének azt a határozatát, mely szerint a tisztviselői fizetések rendezéséről szóló törvény értelmében a vármegyék részére adott több összegű olykép osztatott fel, hogy a kisebb fizetések 500 frtra fölemeltettek, a többi fizetések pedig 9%-kal javíttattak. Ugyanesak jóváhagyta a miniszter a törvényhatósági közgyűlésnek azt a kerülési határozatát is, mely szerint a tisztviselők fizetését 20%-al emelt; csakhogy e 20%-ból a fenti 9%-ot levonta és 11%-nyi emelést engedélyezett, melyet a megye saját háztartásából, talán pótadó kivetésével fog fedezni. És ez a fizetéstöbblet az év elejétől jár a tisztviselőknek, most tehát egyszerre szép összeget kapnak.

— Kijelölés. A vallás- és közoktatásügyi református egyházközség ürességben lévő kántor- segédvallástanítói államásra, melylyel 450 forint készpénz, stola és természetben való lakás javadalom jár, öt napi alatt Kolozsvár Hodák Ödön Bálint Ferenc és Benedek Zoltán oklevelés tanítók lettek kijelölve, kik próbára az irt sorrendben jónek, már a jövő vasárnap (aug. 6-án) kezdődő istentisztelet alkalmával volna, hogy a legérdemesebb választassék meg.

— A torna- és vívóegylet kirándulása a Deákok havassára vasárnapi igen jól sikerült. Szépszámu társaság vigan másfa meg az 1890 méternél magasabb csúcsra. A hulár nők is vettek részt a kirándulásban, tornászokhoz illően az egész fárasztó utat gyalog tették meg a kirándulók. Hosszabbas és bacsfalusi kedves vendégek is csatlakoztak a tornászokhoz, mely a legvidámébb dalolás mellett csak a késő esti órákban tért haza. — Gyujtócsak a torna- és vívóegylet tagjai hétfőn megkezdették a lawn tennis játékukat, a roma kath. gymnasiumnak e czélra átengedett s az egylet által berendezett pompás tornakertjében. A játékok vigan folynak minden este 5 óra utántól egyszerre szárhúzó és tornaczipőben és vívó-egyleti tagok és ezek által bevezetett vendégek vehetnek részt. Nők is vehetnek részt a játékokban. A Hornung testvérek brassói czégé által készített labdáikat pompásan beválták.

— Halálozás. Rusz Róza volt Merza Antalné julius hó 30-án reggel rövid kinos szenvedés után meghalt. Temetése tegnap volt és az sirkerben nagy számu előkelő közönség jelenlétében. A „Brassói Magyar Daláda", mely egyik igen tehetséges kedves tagjat vesztette el benne, a sírnál dalt énekelt.

— Az „Erdélyrészi Kárpát-Egyesület"-nek Brassóban alakuló felben lévő osztályába szép számmal lepte be már tagok. s a künnlévő gyujtóiveket mar ezrekre számitják ugy, hogy nagy az alakuló közgyűlés még e hóban nemcsak megtarthatló lesz, hanem előre láthatólag nagyon népes is lesz, a mi a jövő sikerét is kezezik.

— Telefon-gy. Az állami távbeszélő hálózat kiépítésekor megbontott hazfoldek helyreállítása végett a nagymultóságu kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumnak a szakmérnök ur ide érkezvén, tisztelettel felkérem az érdekelt háztulajdonosokat; szíveskéjjenek esetleges panaszukat mielőbb bejelenteni, hogy a közfeldrt mérnök ur 4—5 napi itt tartozkodása alatt az érdekeik kivánságai s a lehetőség hatarain belöl minden tekintetben teljesíthesse. — Brassó, 1893. julius 31. Józsa Lajos, posta tévirdate ügyelő hivatalfőnök.

— Lógyakori a Pojanán. Csütörtökön f. hó 3-án a Pojanán egy fiatal és szakértő délnyugati irányban lövészet fog tartatni, harcz-modorban; miről a közönséget azon figyelmeztetéssel értesítjük, hogy a nevezett napon a Pojanára való menetel mindenkinek tilos.

Műsor katonai zenekar szerint hangversenyéhez a Központi szálodaban: 1. Umrath: „Károly király" induló. 2. Suppé: „Pique Dame" nyitány. 3. Ivanovici „Román dalok", keringő. 4. Eckhardt: „Magyar változatok". 5. Bizet: „Carmen", nagy ábránd. 6. a) Sommer: „Krisztina királynő", garotte; b) Strauss: Pizzikato Polka; c) „Nisette" cz. operettéből. 7. Schlögel: „Vigságtulajdonos", egyveleg (35 tételből). 8. Millöcker: „Jonatán" keringő. 9. Komzák: „Az utolsó udvarlet". dal. 10. Marek: „Wiener Gstanzln."

— A városi zenekar esütörtökön, augusztus 3-án este a „Zöld fa" szálloda kertjében fog hangversenyt tartani.

— Egy ujvállalat. Brassóban legujabban egy tisztitási intézet létesült, melynek czélja kevés pénzért ízletek, kávéházak, vendéglők stb., ugy maganházak ajtóit, kapuit és ablakait tisztogatni, valamint szobapadlókat kifényesiteni. Az ügyes vállalkozó nagyobb városokban szerzett ez irányu tapasztalatait felhasználva, csekély előlfizetési díjért hosszabb időre elvállalja a kikötött tárgyak tisztogatását, s igy az előfizetők meg lesznek kimélve e jelentéktelennek látszó, de mégis gondot okozó dolgokkal való bajlódástól s házassonyaim e cselédekkel való fölöslege vesződéstől.

CSARNOK

A jogászbál előtt.

Édes Ferkóm!

Es te még gondolkozni tudsz azon, hogy jöjj, vagy ne?

Kezdelek nem érteni!

Most, a mikor már rég elvonultak a hófuvások, s valóll mindéggi por is csak az itteni sétatéren van, azért, hogy annál többen járjanak a zenére, akkor, mondom, nem értem habozásodat!

Különben te nem tudod felfogni az ügy fontosságát. Pedig a szombati mulatság nagyszerűnek és fontosnak igérkezik. Ha nem hinnéd, ugy nyiss bele a meghívóba, s meg fogod látni, hogy a Magyar Egyetemi Hallgatók még a titulusukat sem adják nagy betűn alul. No, mert hát ugy képzeld a czivil-életben az egyetemi hallgatót, mint a katonák közt a huszárt! Egykönnyen nem lehet beleugrani valamibe, de ha aztán mégis neki áll a dolognak, akkor saját bajuszának megnövesztésén kivül mindent ki tud vinni. Egyébiránt a legószintébben mondhatom, hogy mindenféle Csillag Annák mellőzésével, kifogastalan bajuszokat fog felmutatni a rendezőség.

Mind e mellett azonban szólhatnék neked sok egyébről. A virágos táncrendek, az erok és hadadósági jelentő cz gy sznéről mintázott jelvények, valamint Galuska, ki mióta a legujabb csárdásokat tanulmányozza, kezd Gombócz-czá gömbölyödni . . . , mindezeket csak akkor mérlegelheted, ha magad is itt lész az estélyen. Hiszen csak hunyd be egy kicsit a szemedet, s gondold el azt a tavalyi szép estét. Száz meg száz ragyogó arcz, annyi sötét kabát gavallérokkal beléive, egy fényes közönséggel megelt terem, fesztelen jókedv, kilogybatlan, végelen csárdások — kell-e ennél jobb ajánló levél?

Aztán ha hozzá veszed, hogy az egyetem négy facultása elelkezve a múcgyetemmel fog előtted állani, élén a legelőkelobb protectorokkal, akkor hiszem, hogy itt lész.

Jöjj tehát, hogy aztán meg ne bánd. Vár ölelő barátod

B.

Közönség köréből.

Nyilvános köszönet.

A legnagyobb meghatottságtal rójjuk le azon kötelességünket, hogy a brassói mélyen tisztelt közönség, valamint a „Brassói Magyar dalárda" iránt, feleljhetetlen leányunk Róza elvesztése fölötti mély fájdalmunkban tanusitott jóleső részvétükért öszintén érzett köszönetünket kifejezzük.

Egyúttal indítatva érezzük magunkat tek. Tutsek urnak is az elegáns temetés rendezéseért és coulans eljárásáért legmelegebb köszönetet mondani.

Brassó, 1893. aug. 2.

Rusz Ambrus
és neje.

Vasuti menetrend.

Vonatindulások. *Budapest felé:* Vegyes vonat 5 óra 10 perczkor reggel; gyorsvonat 2 óra 45 perczkor délután; személyvonat 7 óra 45 perczkor este. *Bukarest felé:* Gyorsvonat 5 óra 15 perczkor reggel; vegyesvonat 11 óra délelőtt; gyorsvonat 2 óra 19 pkor délután. *Sinaiába* minden vasárnap, esütörtök és ünnepnapokon személyvonat 6 óra 18 perez este. — *Zernest felé:* (Brassó-Bertalan állomásról Vegyes vonat 9 óra 05 pkor reggel; vegyes vonat 3 óra 15 pkor délután; 9 óra 25 pkor este. *Kézdi-Vásárhely felé:* személyvonat 5 óra 46 pkor reggel, 8 óra 50 pkor reggel és 3 óra 10 perczkor délután.

Vonatérkezések. *Budapest felé:* Vegyesvonat 10 óra 9 perczkor este; gyorsvonat 2 óra 9 perczkor délután; személyvonat 8 órakor reggel. *Bukarest felé:* Gyorsvonat 2 óra 18 pkor délután; vegyes vonat 7 óra 10 pkor este; gyorsvonat 10 óra 17 pkor este. *Sinaiából* minden vasárnap, esütörtökön és ünnepnapokon szemvonat 7 ó. 40 p. reggel. *Zernest felé:* (Brassó-Bertalan állomásra) Vegyes vonat 6 óra 04 pkor reggel; vegyes vonat 1 óra 19 perczkor délután; és vegyes vonat 8 óra 06 pkor este. *Kézdi Vásárhely felé:* személyvonat 8 óra 18 pkor reggel, 1 óra 49 pkor délután és 6 óra 56 pkor este.

Felvilágosítást szívesen ad a városi menetjegyiroda, Kolostor-utcza 11., hol jegyek válthatók és podgyász feladható.

8495./1893. sz.

Hirdetmény.

Az 1914 frt 99 kr. költséggel előirányzott, a honvéd laktanya és a Scherg Vilmosféle postagyár közt elvonuló szekérut újonnan helyreállitása iránti munkálatok kiadása végett folyó évi augusztus hó 14-én délelőtti 11 órakor a városi gazdászati hivatalnál irásbeli ajánlati tárgyalás fog tartatni,

Miről vállalkozni szándékozók azon felhivással értesittetnek, hogy az erro vonatkozó, sajátkezűleg aláirt és a költség összegtől számitott 5%-nyi bánalpénzzel terhelt és kellő bélyegzél ellátott irásbeli ajánlatukat, melyeben az előirányzott költségösszegből engedélyezendő százalékos engedmény számokban és betűkkel pontosan és világosan feltüntetendő, s a melyeknek azon tartalmazott tartalmaik kell, hogy ajánlativoj az ajánlati- és tárgyalási feltételeket ismeri és azoknak magát feltétlenül alávetí, a tárgyalás megkezdésére kitűzött órákig Hintz Ernő városi ganda-gondnok urnak átadni szándékoznak.

Terv, elemértek és költségelőirányzat, valamint ajánlati- és tárgyalási feltételek a tárgyalás napjáig a rendes hivalalos órák alatt a városi gazdászati hivatalnál betekinthetők.

Brassó, 1893. évi julius hó 27-én.

348 (1—2) A városi tanács.

490. számv. szám.

Árlejtési hirdetmény.

A sepsi-szt.-györgyi m. kir. állami méntelep, honvédő, sepsi-szt.-györgyi és deési osztályainál elhelyezett legénység és ménlovak részére folyó évi november hó 1-től bezárólag 1894. év október hó 31-ig szükséglendő kenyér, takarmány és egyéb czikkek biztositása végett 1893. évi augusztus hó 21-én a sepsi-szt.-györgyi méntelep parancsnokság számvevő irodájában irásbeli zárt ajánlatok tárgyalása fog tartatni.

A közlelbbi feltételek a külön kibocsátott részletes árlejtési hirdetményből, valamint a fenti méntelep számvevő irodájában Sepsi-Szent-Györgytől tudhatók meg.

Sepsi-Szt.-György, 1893. julius hó.

A méntelep parancsnoksága.

331 (1—3)

Egy jó házból való tisztességes nő ajánlkozik **szoptatós**

DAJKANAK

vagy akár nagyobb gyermekek mellé, esetleg uri háznál

SZOBALEÁNYNAK.

Bövebb felvilágositást nyujt a kiadóhivatal.

Egy három szoba és előszobából álló világos, udvari, emeleti

LAKÁS

két bejárattal,

irodahelyiségnek

KIADÓ.

Kapu-utcza 48. sz. a.

339 (2—3)

Sz. 7604./1893.

Pályázati hirdetés.

A bolya-berethalmi szolgabiró járásba kebelezett Hásság nagy községi jegyzői állás lemondás folytán üresedésbe jövén, annak betöltése czéljából ezennel pályázatot nyitok.

Ezen állás javadalmazása:

1. Évi fizetés . . . . . 500 frt.
2. Lakbér . . . . . 50 frt.
3. Utazási általány . . . . 95 frt.
4. Kézbesitési díj . . . . 20 frt.
5. Iroda fütésért . . . . . 5 frt.

Összesen 670 frt.

Felhivatnak a pályázni óhajtók, hogy az 1883. évi t. cz. 65. §. alapján folszerelt, az állam hivatalos nyelvén szerkesztett és sajátkezűleg irott folyamodványaikat folyó évi augusztus hó 23-án délután 5 óráig annál is inkább beterjesztení el ne mulasszák, mert a késöbb beérkezett folyamodványok nem fognak tekintetbe vétetni.

A választás Hásság község irodai helyiségében folyó évi augusztus hó 24-én d. e. 11 órakor fog megtartatni.

Madgyes, 1893. julius hó 27.

Bolya-berethalmi járás főszolgabirája:

Lendvay.

351 (1—2)

Sz. 3162/1893.

Hirdetmény

a III. osztályu kereseti adó tárgyában.

Az albiró viszi adóhivatal részéről ezennel közütudomásra hirdetem, miszerint a helybeli tek. m. kir. pénzügyigazgatóság által szerkesztett adókivetési lajstromok, melyekben az 1893., 1894. és 1895. évi III. osztályu kereseti adó vonatkozó az utóbb nevezett adókezet illető adókiszámitási javaslatok foglaltatnak, az 1883. évi XLIV. törvénycikk 18. §-a értelmében ezen városi adóhivatalnál 8 napon át, azaz folyó évi augusztus hó 1-ső bezárólag 8-dig d. e. 7—12 óráig közszemlére ki vannak téve, hogy azokat mindenki megtekinthesse és az öt vagy másokat illető adójavalatokra nézve kifogásait eszközölhesse. — Ezen eszrevételek a fenti 8 napi határidő alatt irásban a tek. m. kir. pénzügyigazgatósághoz, azontul az adókivető bizottsághoz terjesztetnek ki.

Egyuttal a következőkben tudomásra adatnak azon napok, a melyeken az adókivetési bizottság tárgyalásai a III. oszt. kereseti adó megállapitásai végett fognak megtörténni, azon megjegyzés mellett, hogy a tárgyalások a városi tanácsházon fognak megtartatni és pedig naponta d. e. 9 órától kezdődőleg az azon napra kitüzött tételszámok letárgyalásaig; a hol is az adókötelesek részéről netalání ellenvetések az adótételek ellen, mely tételek az 1883. évi XVII. t. cz. 11. §-a szerint az 1893., 1894. és 1895. évekre érvényneyl birnak, vagy személyesen, vagy kellően kimutatott meghatalmazottak által érvényesitethetnek.

Az adókivetések a következő sorrendben vétetnek el:

Augusztus hó 10-én: Ácsok, aranymivesek és ékszerészek, azutánosok az 1—57. tételszámig.

Aug. 11-én: Bábák, szülésznők, bádogosok, berkocsisok az 58—152. tételek.

Aug. 12-én: Czimdiák 153—208. tsz.

Aug. 14-én: Czipészek, czipőkereskedők a 209—298. tételszámig.

Aug. 16-án: Borbélyok, fodrászok, czakrászok, épitészek és épitési vállalkozók, esztergalyosok, arczképfestők, fényképészek, pokrócz, szobaczérna, kelme és diszfestők, lakirozók a 133—151. és 299—312. tételszámig.

Aug. 17-én: Fövényhordók és fuvarosok a 313—418. tételszámig.

Aug. 19-én: Gőzfürdőtulajdonosok, fürdőbérlők, gőzfürdő, gyógyszerészek, himzők és kötöárú-üzlet, kádárok, kárpitosok, kémiavegyészek, kerekesek, kalapposok, kalapkereskedők a 419—497. tételszámig.

Aug. 21-én: Kefekötők, kéghöglyartók, szifonyárosok, gyufagyárosok, téglagyárosok, cecet-, szék- és fasodronygyár, faárugyárak, czukorka-, czement-, viasbutor- és bőrgyárosok, légszeszgyártulajdonosok, szappan-, sör-, szesz, liqueur- és rozsolisgyárosok, egyesült kötögyárak a 498—507. tételsz.

Aug. 22-én: Czipész, technikus, kaptafakészitők, kasktók, kertészek, műkertészek, kesztyűsök, kovácsok, ásványvizügynemű- és borkereskedők, koresmaderlék, sörkereskedők, butor- és borkereskedők, bizományosok és czementkereskedők, élesztőkereskedők az 508—549. tételszámig.

Aug. 23-án: Sónagyárusok, terminy-, eserge-, gabona-, csont-, rongy- és fakereskedők, könyvkereskedők, látszerészek, lenkereskedők, lisztkereskedők, mámalom-

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școala - BCU Cluj-Napoca.

bérlők és mámalomtulajdonosok, ruhakereskedők, női divatárusnők, női kalapkereskedők az 550—599. tételszámig.

Aug. 24-én: Rövidáru-, réfös- és divatárukereskedők a 600—627. tételszámig.

Aug. 25-én: Petroleumkereskedők, füszer- és vegyárukereskedők a 628—649. tsz.

Aug. 26-án: Szatócsok a 650—718. tsz.

Aug. 28-án: Baromfi- és majorságkereskedők, továbbá hal-, gyümölcs-, tejtúró-, vaj-, tojás- és egyéb élelmiczikk kiskereskedők.

Aug. 29-én: A többi itten meg nem nevezett kiskereskedők és zöldségárusok, melyek a kivetési lajstrom 783. tételszámától 847-ig vannak megnevezve és felsorolva.

Aug. 30-án: Bőr-nd-, porczellán-, üvegés díszmúáru-kereskedők, varrógép-raktárosok és vaskereskedők a 848—864. tsz. Azonnal koresmárosok a 865. tételtől a 892. tételig.

Aug. 31-én: Koresmárosok a 893—937. tételszámig.

Szept. 1-én: Koresmárosok a 938—980. tételszámig.

Szept. 2-án: Koresmárosok, vendéglősök, szállodabérlők és tulajdonosok, kosztadók, kórházi és sinlóházi élelmezők, kávéházbérlők és tulajdonosok a 981—1027. tételszámig.

Szept. 4-én: Kőfaragók, könyvkötők, könyvnyomdászok, lapszerkesztők és lapkiadók, kőszórisok, kötélverők, következőkészítők, kőpadolók, kőmüvesek az 1028—1071. tételszámig.

Szept. 5-én: Lakatosok, géplakatosok, lottógyűjtők, lőkereskedők, fokuipezek, orgonakészítők, órások, bélttisztítók, favágógéptulajdonosok, molnárok, malombérlők az 1072—1095. és 1152—1173. tételszámig.

Szept. 6-án és 7-én: Mészárosok, hentesek és szalámigyárosok 1096—1151 tsz.

Szept. 9-én: Ügyvédek, fogtechnikusok, fogorvosok, orvosok, ügyvédek, kir. közjegyzők az 1174—1222. tételszámig.

Szept. 11-én: Pékek, kenyérsütők, pogácsások az 1223—1274. tételszámig.

Aug. 12-én: Pénzváltók, reszelőkészítők, posztósok és posztókereskedők, takácsok, mosóintézetek, nyergesek, fűzőiskola- és nevelőiskola-tulajdonosok, óvónők, rézművesek, szijgyártók, szücsök, tánczmitató, tímárok az 1275—1335. tételszámig.

Szept. 13-án: Nyelvmesterek, könyvvezetők, zongora- és zenetanítók, zongorahangoló, férfi- és női szabók, szabónők, fehérnéműszabók az 1336—1393. tételsz.

Szept. 14-én: Városi faszállító, hus-, mészkő- és vasuti áru szállítók, utazó-, biztosítási és kereskedelmi ügynökök, Brassó városi vágóhíd-, vásárvám- és zálogházi jövedelem, városi zenészek az 1394—1450. tételszámig.

Szept. 15-én: A brassói vasuti fűtőhánsál előforduló munkálatok vállalkozói, utczatakaritási és temetkezési vállalat, tudakozó intézet, pöczegődört takarító, birósági végrehajtók, vámvolók és czigánygyűjtőnészek az 1451—1516. tételszámig.

Szept. 16-án: Zsibárusok és földbérlők az 1517—1723. tételszámig.

Szept. 18-án: Földbérlők az 1724—2153. tételszámig.

Szept. 19-én: A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok, egyletek, valamint az utólagosak egy része, illetve első része.

Szept. 21-én: Az utólagosak második része.

Brassó, 1893. julius hó 28.

(350) 2—2 **A városi adóhivatal.**

A „FEHER LÓ"-hoz

czimzett

VENDÉGLŐ és SZÁLLODA

Vasut-utcza 49. a pályaudvarral szemben,

nagy étterem üveg-verandával, 2 étkező szoba, 1 billiárdszoba, nagy konyha 2 kamrával, 3 szép lakószoba, 14 utas-szoba, 1 utczai korcsmaszoba, tekepálya, szekérszín, 2 istálló, 1 kocsiszín, szépen gondozott

vendéglői kerthelyiség,

1 nagy jégpincze, 3 bor-, 1 pálinkás pincze, tágas mosókonyha, továbbá körülbelül

50—60 hordó erdélyi bor,

valamint az üzlethez tartozó összes berendezési tárgyak

szabad kézből eladó,

vagy pedig a berendezés megvásárlása mellett, biztosítékképes bérlőnek több évre

haszonbérbe kiadó.

Az üzletmenetről vezetett kimutatások a tulajdonosnál betekinthetők.

334 (3—8)

RUMPEL és NIKLAS

mérnökök és építési vállalkozók

BUDAPESTEN.

Ajánljuk a folyó évi **junius hó 1-től fogva** Brassóban telepitett

vizvezeték berendezési és

fölszerelési üzletünket

lakháznak, gyáraknak, nyaralóknak, nyilvános épületeknek stb. berendezésére az egészségügy és vizmütan mai álláponának megfelelőleg **Fürdőberendezések** különféle rendszer szerint; **ürszék-berendezések** német, angol és amerikai rendszer szerint; **konyhamosóasztalok, vizteleniési mű, öntözési** stb. **berendezések.**

Sok évi és gazdag tapasztalatok, gyakorlott személyzet és nagy raktár folytán azon kedvező helyzetben vagyunk, hogy minden megbizásnak szakszerűen és a legrövidebb idő alatt megfelelhetünk.

Egyuttal megjegyezzük, hogy minden szükséges kőmives-, föld-, kőfaragó- és asztalosmunkákat, melyek berendezési munkálatainkkal együtt járnak, felelősség mellett elvállalunk.

Tervek és költségvetések díjtalanul. *Megbizásokat elfogadunk*

irodánk- és mintaraktárunkban BRASSÓBAN, tanácsházépület (Buzasor).

Van szerencsénk egyidejűleg határozottan kijelentenünk, hogy műszaki irodánkat és fölszerelési üzletünket a városi vizvezeték épitésének befejezése és ná-om évi jótállásunk ideje után is a helyi piaczon fenn fogjuk tartani és azt tovább vezetni.

258 (23—?) **RUMPEL és NIKLAS, mérnökök.**

Brassói Árucsarnok korlátolt felelősségű szövetkezet.

Meghivás

a csütörtökön, 1893. augusztus hó 10-én délután 3 órakor

a városi tanácsház termében

tartandó

KÖZGYÜLÉSRE.

NAPIREND:

1. Beszámoló jelentés és évi számadás.
2. Az igazgatótanács javaslata felszámolás iránt.
3. Esetleg két felügyelőbizottsági tag választása.
4. Szabad inditványok.

A brassói árucsarnok

korlátolt felelősségű szövetkezet

igazgató-tanácsa:

EITEL GUSZTAV, elnök.

MÉRLEG-SZÁMLA.

VAGYON	Ft	Kr	TEHER	Ft	Kr
Pénztári számla:			Tartalékalap-számla:		
Készpénzmaradvány . .	756	54	Tartalék-alap	6	38
Beruházási számla:			Különböző tartozások:		
Butorok leltár szerint	410	40	Nyolcz hitelezőnél . .	5748	42
Kölcsön-számla:			Rész-számla:		
Előleg árukra	4643	31	Befizetések	3844	38
Különböző követelések:			Költségszámla:		
Harminczkét adósnál .	1901	68	Hátralékos házbér . .	150	—
Áru-számla:					
Áruk	7	56			
Nyereség-veszteség-számlán:					
Veszteség.	2029	69			
	9749	18		9749	18

Brassó, 1893. junius 30-án

Konopasek, s. k. igazgató. **Speil K., s. k.** könyvelő.

Megvizsgáltatott s a fő- és segédkönyvekkel megegyezőnek találtatott.

A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Eder János, s. k. **Prentner József, s. k.**

Üres Czementhordó

jó állapotban levő, körülbelül

1,500 darab adatik el

a Magyar Monier Építkezési Vállalat, **Breymann G. és Tsa czég által.**

Iroda: Brassón, a „NAP"-nál, hol venni szándékozók jelentkezni sziveskedjenek.

Posta chequeszámla: **502 sz.**

„ALBINA"

takarék- és hitelintézet

Giro-számla az o.-m. banknál.

BRASSÓI FIÓKTELEPE

takarék-betéteket $4\frac{1}{2}$%-kal kamatoz, és önmaga fizeti a kamatadót,

váltókat $5\frac{1}{2}$%-tól kezdve leszámitol,

jelzálogra fél értékig **6**%-os kölcsönöket ad,

értékpapirokra és **pénzértékekre** az árfolyamuk 85%-ig,

nemes érczekre és **árukra** $\frac{1}{2}$—$\frac{3}{4}$ értékig kölcsönöket ad

$5\frac{1}{2}$%-tól kezdve,

vesz és **elad** Budapesten, Bécsben és Bukaresten jegyzett **értékpapirokat, valutákat** és **deviseket** a napi árfolyamban,

legjutányosabban eszközöl **fizetéseket** és **incassokat,** ellát és eszközöl **utalványokat az összes** bel- és külföldi **kereskedelmi pinczekon,**

bevált szelvényeket levonás nélkül és leszámitol olyanokat lejárat előtt és vesz román értékpapirokkal járó szelvényeket a legmagasb árakon,

elvállal mindenféle bankszerü transactióknak bizományosi elintézését,

bérbeadja a m. kir. Államvasutak brassói **pályaudvarán** követtlen közeleben azzal két vágány által összekötött **Vasut-utcza 45. sz.** a lévő **raktár-helyeit, raktárait** és **tereit,** végül

biztositja az **EQUITABLE** new-yorki életbiztositó társulat képviseletében, az ezen társulatnak rendkivül jutányos föltételei mellett mindenféle kombinaczióban **az ember életét.**

Irodai helyiség: Brassó, Főtér, Kádársor 22. I-ső emelet.

Hivatalos órák: 7½—1½ óráig, pénztári órák **8—1** ig.

242 (25—100)

Brassó, nyomatja és kiadja a Brassói Közmüvelődés nyomda.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.